

1. Спосіб ідентифікації особи за параметрами усного мовлення, заснований на порівнянні вилученого з мовного сигналу комплексу параметрів, який **відрізняється** тим, що при порівнянні векторів параметрів, вилучених з мовного сигналу, використовують евклідову відстань із зваженням параметрів за допомогою F-відношення.

2. Спосіб за п.1, який **відрізняється** тим, що з мовного сигналу вилучають і застосовують як ідентифікаційну ознаку усереднені у часі значення функції артикуляції.

3. Спосіб за пп.1 і 2, який **відрізняється** тим, що з мовного сигналу вилучають і застосовують як ідентифікаційну ознаку усереднені у часі значення зміни частоти основного тону.

4. Спосіб за пп.1 - 3, який **відрізняється** тим, що з мовного сигналу вилучають і застосовують як ідентифікаційну ознаку усереднені у часі значення нахилу огинаючої спектру мови до верхніх частот.

5. Спосіб за пп.1 - 4, який **відрізняється** тим, що застосовують гомоморфну обробку мови із звуженим кепстральним часовим вікном.

6. Спосіб за пп.1 - 5, який **відрізняється** тим, що при відсутності або значному спотворенні завадами корисного сигналу в частотній смузі при обчисленні нахилу огинаючої спектру мови до верхніх частот, функції артикуляції і евклідової відстані відповідні спектральні відліки не враховують.